

ZGODNJA

DANICA.

KATOLISK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četert leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/4 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XLII.

V Ljubljani, 6. kimovca 1889.

List 36.

Letno poročilo Ljubljanske bratovščine za vedno češčenje presv. Rešnj. Telesa in za opravo ubožnih cerkev.

(Kon-c.)

63. Sv. Helena: 1 čern mašni plašč, 1 obhajilno in 1 pridigarsko štolo.
64. Blagovica: 1 bel pluvijal.
65. Šent Ožbald: 1 bel pluvijal.
66. Šent Gotard: 2 belo-rudeči oltarni blazinici.
67. Žalina: 1 obhajilno štolo, 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
68. Kopanj: 1 velum, 1 mašno srajco, 2 humerala, 1 prepas.
69. Polica: 1 čern mašni plašč.
70. Šent Vid pri Zatičini: 1 velum.
71. Šmartno pri Litiji: 3 koretlje, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
72. Svibno: 1 rudeč mašni plašč.
73. Šent Juri pod Kumom: 3 koretlje.
74. Dole: 1 velum, 4 koretlje, 4 štole za spovednico.
75. Štanga: 1 obhajilno burzo in štolo, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
76. Janče: 1 vijoličen pluvijal.
77. Javorje pri Litiji: 1 bel pluvijal.
78. Prežganje: 3 koretlje.
79. Kresnice: 1 velum.
80. Trebnje: 2 belo-rudeči oltarni blazinici.
81. Žužemberk: 1 čern mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
82. Doberniče: 2 belo-rudeči oltarni blazinici, 1 belo pridigarsko štolo.
83. Mokronog: 2 štoli za spovednico, 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
84. Šent Janž: 1 rudeč mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
85. Mirna: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno štolo.
86. Ambrus: 1 rudeč mašni plašč, 1 obhajilno štolo.

87. Ajdovica: 3 koretlje, 1 obhajilno štolo.
88. Selo pri Šumbregu: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase, 1 obhajilno burzo.
89. Leskovec: 1 rudeč mašni plašč.
90. Šent Jernej: 1 rudeč mašni plašč.
91. Čatež pri Kerški vasi: 1 rudeč mašni plašč.
92. Studenec: 1 rudeč mašni plašč.
93. Bučka: 1 bel mašni plašč.
94. Cerklje pri Kerškem: 1 čern mašni plašč, 1 belo pridigarsko štolo, 1 obhajilno burzo.
95. Novo mesto: 4 koretlje.
96. Šmarjeta: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
97. Bela cerkev: 1 rudeč mašni plašč.
98. Valta vas: 1 bel mašni plašč, 1 mašno srajco, 2 humerala, 1 prepas.
99. Brusnice: 2 belo-rudeči oltarni blazinici, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
100. Podgrad: 1 rudeč mašni plašč.
101. Poljanica: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 6 rutic za lavabo.
102. Semič: 2 belo-rudeči oltarni blazinici, 3 štole za spovednico, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
103. Metlika: 1 rudeč mašni plašč.
104. Černomelj: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
105. Adlešiči: 1 zelen mašni plašč.
106. Radovica: 1 bel mašni plašč.
107. Kočevje: 2 obhajilni burzi, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
108. Stari log: 1 velum.
109. Osilnica: 1 vijoličen mašni plašč, 1 velum.
110. Banjaloka: 3 koretlje, 1 obhajilno štolo in burzo.
111. Spodnji log: 1 bel pluvijal.
112. Morovec: 1 velum, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 6 rutic za lavabo.
113. Ribnica: 3 koretlje.
114. Dobropolje: 3 koretlje.

115. Lašiče: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
116. Dolenja vas: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 6 rutic za lavabo.
117. Struge: 1 velum, 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
118. Rob: 1 vijoličen mašni plašč.
119. Nova Štifta: 1 bel mašni plašč.
120. Polhov gradec: 1 antipendij.
121. Horjul: 1 vijoličen mašni plašč.
122. Borovnica: 1 bel mašni plašč.
123. Rovte nad Logatcem: 1 bel mašni plašč.
124. Šent Jošt pri Polhovem gradu: 1 vijoličen mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
125. Zaplana: 1 bel pluvijal.
126. Idrija: 1 vijoličen mašni plašč.
127. Žiri: 1 bel mašni plašč.
128. Spodnja Idrija: 1 velum.
129. Vojsko: 1 bel pluvijal.
130. Ledine: 1 velum.
131. Zavrac: 1 bel mašni plašč.
132. Godovič: 1 črn mašni plašč.
133. Sv. Trije Kralji: 1 velum.
134. Cirknica: 2 belo-rudeči oltarni blazinici, 1 obhajilno štolo, 1 štolo za spovednico.
135. Bloke: 1 vijoličen mašni plašč.
136. Begunje pri Cirknici: 1 zelen mašni plašč.
137. Šent-Vid pri Cirknici: 1 velum.
138. Postojna: 2 vijolično-zeleni oltarni blazinici.
139. Senožec: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
140. Ternovo na Notranjskem: 1 rudeč mašni plašč, 3 obhajilne burze.
141. Lozice: 2 belo-rudeči oltarni blazinici.
142. Šturje: 2 črni oltarni blazinici, 1 obhajilno štolo.
143. Col: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
144. Budanje: 1 antipendij.
145. Verhpolje pri Vipavi: 3 koretlje.
146. Vrabče: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
147. Ustje: 1 zelen mašni plašč.
148. Konjica v Hercegovini: 1 rudeč in 1 vijoličen mašni plašč, 1 mašno srajco, 2 humerala, 1 prepas, 1 koretelj, 3 korporale, 3 pale, 6 purifikatorjev, 4 rutice za lavabo.

Hvaljen in češčen bodi na veke Zakrament presv. Rešnjega Telesa.

V Ljubljani, sv. Roka dan 1889.

Vodstvo brotovščine.

Marija Bistrička.

Slavna Božja pot v Zagorju na Hervaškem.

(Konec.)

Pridružimo se zagrebški romarski procesiji, dohajajoči na Bistrico. Kakor sem že omenil,

hodi jedro romarjev peš preko Medved-gore; mnogi se vozijo po lepi in umetno speljani cesti od Zagreba skozi Svesvete, Kašino, na Bistrico; zopet drugi se vozijo po železnični progi: Zatrešič — Zlatar — Bistrica. Med prvim in drugim velikim sv. opravilom v nedeljo po sv. Margariti d. m., imajo slovesen sprejem in vhod romarske procesije iz mesta sv. Ivan-Zelena, mesto Zlatar in mnoge župnije. Popoldne pa ima romarska zaobljubna procesija glavnega mesta Zagreba sama slovesni sprejem in vhod. Pol ure od Bistrice, pri cerkvi sv. Ladislava, se zberó vsi zagrebški meščani in okoličani, kateri so došli kakor romarji. Kanonik in več svečenikov iz Zagreba v cerkvenem ornatu vodijo procesijo; deklice, narodno oblečene z razčesanimi lasmi in vencí na glavah in s svečami v rokah grejo za kipom bl. Device Marije, ki ga nosijo dekleta; od kipa na vsako stran se speljuje širok svileni tribojin trak, kterege nosite na vsaki strani jedna devica. Spredej nosijo v butaro krasno povezane debele voščene sveče, dar „mesta Zagreba Mariji Bistrički.“ „Sviraiši“ (muzikantje) svirajo prav mile in lepe glasbe; v prenehljajih pa device pojó Marijino pesem; romarji molijo sv. rožni venec; možnarji gromovito pokajo, vsi zvonovi vzvišeno donijo. Tako se giblje velika procesija k milostnemu dvoru Kraljice nebeške na slavenski zemlji hervaški. Pri glavnem vходу na dvorišče pričakuje romarje domači župnik in opat s svojo duhovščino in s cerkveno zvezdo in lepim kipom bl. Device Marije v nji; sprejme jih in pozdravi v imenu D. Marije; potem sprevodi vso procesijo v dvoru na dvorišču okolo cerkve in jih pelje v svetišče Matere Device, nebes in zemlje Kraljice. Opisati ta hod pred milostni oltar, mi pero zastaja; z jednim glasom trikrat Sveto zapojó Kralju večne časti, bivajočemu v presv. Zakramentu, in slavni spév bl. Devici, njegoví Materi in Kraljici nebeški. Sedaj je navdušeni govor z lece, propovednice; za tem slovesne, prav cerkveno pevane lavret. litanije. Pevajo tudi se slavensko vse molitve po litanijah pred oltarjem; oblika pevanja je, kakor v Rimu in na Italijanskem. Romarji se pomudijo na Bistrici dva ali tri dni; vsaki dan so trije izverstni govori, po tri in še več petih slovesnih ss. maš. Mnogo spovednikov spoveduje; en svečenik skoro vedno obhaja, v zakristiji jeden vedno blagoslavlja spominke. Procesije pobožnih romarjev svečeniki vodijo slovesno v svetišče; zopet pa tudi procesije poslovljajočih se romarjev slovesno spremljajo. O kako milo, detinsko in ginljivo preslavljajo Marijo verni romarji, otroci Marijini, iz Hervaške, Slavonije in od drugog! Kdor to vidi in sluša,

mora se skoro v ljubezni in solzah topiti. Čudežni kip Božje Matere čudovito, kakor magnet, serca k sebi vleče; tukaj jih močno prideržuje, ter se je težko ločiti.

Ne bom opisoval zgodovine tega vzvišenega in pomilostenega kipa in svetišča, kar bi bilo preobširno; samo omenim naj, da ta sveta podoba bl. Device Marije je bila dvakrat zakopana in skrita pred Turki, ki so z vojsko hruli v te kraje; več let se ni vedelo, kje je blaženi kip. Toda vselej je bil čudežno najden in v češčenje vernim izpostavljen. Bila je ta sv. podoba vir neštetihi milosti, darov, dobrot, in še vedno je. Od blizo in daleč, iz peterih kronovin in še več, hitijo vsako leto verni Slaveni slovesno počastiti in slaviti Božjo Mater Marijo Devico v njenem prelepem in pomilostenem svetišču, na Bistrici hervaški. Nad sto tisoč vernih slavenskih romarjev pride vsako leto tu sem pred milostni sedež Kraljice nebeške, naše ljube Gospe in vedne Pomočnice. Verni narod vé, zakaj hodi, vé in čuti, kako milosten je ta kraj; narod dobro vé, kaj vse tu zadobi; zato tudi v sedanjem spridenem, mlačnem in nevérnem času brez nehanja vsako leto tu sem hiti na trume. To je še polno-upno znamenje za Hervaško in Slavonijo; dokler bode verni narod tako obilno obiskoval priljubljeno mu Marijo „Majko Božjo Bistričko“, dotlej ne bode za vsem propal, ne dušno in ne telesno; ako še to opusti, onda joj in gorjé! Naj omenim, da binkoštni teden hiti k Mariji na Bistrico pre-nogo vernih slovenskih romarjev iz dolnje Kranjske, — o Porcijunkuli pa iz dolnjega Štajerja.

Sedaj pa naj sprožim še neko misel ali tudi željo. Mnoga so društva, katerih udje imajo svoje večkratne izlete na različne kraje. Preljubi katoliški Slovenci v Kranjski in v sosednjih zemljah! Milo in lepo je, da imeli ste pobožne izlete: na Svete Višarje, na sv. Tersat, v Marija-Celje i. t. d. Zakaj bi pa ne došli v bolj daljni, pa osobito milostni, slavni in sveti kraj blažene Device Marije na Bistrico v svojo sosednjo bratovsko deželo hervaško? Upam, ko bi verni slovenski romarji došli na ta presv. kraj, da bi sami videli in skusili slavo in milosti tega svetišča Božjega in Matere Boga najvikšega; gotovo ne bi bilo nikomu žal, da je šel k Mariji Bistrički. Je pa tudi prilično; zamoglo bi se vrediti skupno romanje, po železnici od doma do Zaprešič, od tod pa z novo zagorsko železnico do postaje Zlatar-Bistrica. Ali pa v Zagreb, potem na vozovih po lepi cesti — Sve-sveti — Kašina Bistrica. Mnoga božja pota so bolje opisana in znana, kakor Marija Bistrica.

Tudi Bistrica je v hervaških knjigah opisana, toda skromno. Dostojno bilo bi, da bi se o taki prvi in slavni božji poti zanimivo in obširno v jedni skupni knjigi pobožno-verno pisalo. V Mohorjevi družbi je med romarskimi svetišči Marije Device — Marija Bistrica le mimo gredé omenjena. Žalostno je, da se premalo ozira na bolj blizo domača, v sosednjih deželah, med bratovskimi slavenskimi narodi nahajajoča svetišča Marijina. Osobito premalo se ozira na prava sveta — pobožna — spokorna romanja; k kakoršnih naj večjim se smé po pravici šteti Marija Bistrica. Le s pravim srcem, z verno-pobožno, staro-slovensko dušo pridite tu sim na Bistrico, in prepričali se boste, da veliko več lepega, velekornega, milostnega, kot vam jaz popisati zamorem, skusili in spoznali boste na Bistrici.

Zagrebska procesija se zopet slovesno med zvonjenjem, streljanjem in godbo, med molitvami in svetim petjem verne od cerkve mile in ljube „Marije Bistričke“, in se vije do cerkvice sv. Ladislava. Tu zopet vse kleči in milo-solzeče slovo jemlje pri poslednjem pogledu milostnega kraja nebeške Gospe in Kraljice na zemlji.

Sedaj se zopet jedni odpeljejo, a večina hodi peš zopet preko Medved-gore proti Zagrebu. Ob 5ih popoldne se zberó blizo mesta peš-romarji in oni, ki so se vozili, in razredijo se v dolgo, veličastno procesijo, katera se med molitvami in Marijinimi pesmami pomika v mesto Zagreb Meščani vsih stanov gredó naproti svojim Bistričkim romarjem. Ko dospé procesija na kiparski terg, se ustavi pri kapelici; tu sem dojde svečeništvo mestne župnije sv. Marka v cerkveni obleki, sprejme romarje Marijanske in jih slovesno pelje med pevanjem lavret. litanij po ulicah mesta v zalo cerkev sv. Marka. Ljudstva pride toliko na kiparski terg in spremlja procesijo, kakor na Telov dan. Vsi došli se spodobno odkrivajo, vsi vozovi se ustavijo, vse je nekako čudovito prešinjeno — pobožno veselo in radostno, da se mnogim svetih čutov solze utrinjajo iz oči. V vsih oknih, trgovih in ulicah je glava pri glavi gledajočih, spoštujočih Marija-bistriške romarje. Procesija dojde v lepo župno cerkev sv. Marka, koja je vsa razsvitljena z gorečimi svečami. Slovesno, obče in navdušeno se zapoje zahvalna pesem, „Tebe Boga hvalimo.“ Potem je slovesni blagoslov z Najsvetejšim, in sveto romanje je doveršeno. Vse bodi v večjo slavo Božjo, češčenje Device Marije in v zveličanje duš!

Okrožnica

od 17. vel. serpana sv. Očeta Leona XIII

o klicu k Materi Božji in k sv. Jožefu v naših hudih
časih.

Do vsih častitljivih Bratov patrijarhov, pervakov, nadškofov in škofov,
ki so v milosti in občestvu z apostolskim stolom.

Papež Leon XIII.

Častitljivi Bratje! Pozdrav in apostolski blagoslov!

(Konec.)

Z veliko ljubeznijo in neprenehljivo stano-
vitnostjo je čul sv. Jožef nad svojo nevesto in
njenim božjim Sinom. Z delom svojih rok je
oskerboval obema vse, kar je bilo potrebno za
življenje. Ko je Dete Jezus vsled zavidnosti
kralja Heroda s svojim življenjem prišlo v ne-
varnost, je taisto spravil v varno zavetišče; o
težavnem popotvanji in v času pregnanja je on
bil vedni spremljevalec, pomomočnik in tolažnik
preblaženi Devici in božjemu Detetu.

Bila je pa sveta Družina, katero je Jožef
vladal z očetovsko oblastjo, začetek mlade Cerkve.
Presveta Devica je kakor Mati Jezusa Kristusa,
tako tudi Mati vsih vernikov; ker ona jih je
rodila na Kalvariji med nezmernimi mukami
Gospoda Odrešenika. Enako je Jezus Kristus
pervorojenec vsih vernikov; ker ti so po odre-
šenji in po posinovljenji njegovi bratje. Od tod
je tudi jasno, zakaj da sveti patrijarh (Jožef)
vse vernike, ki se štejejo k Cerkvi, ude tiste
mnogoštevilne, čez mejo zemlje razširjene dru-
žine, na prav poseben način čeni kot svoje
varovance in rejence. Kot soprog Marijin in
(krušni) oče Jezusa Kristusa ima skorej oče-
tovsko oblast nad njima. Po vsem spodobno je
torej in pred vsim gre sv. Jožefu, da sedaj s
svojo nebeško močjo varuje in brani Cerkev
Kristusovo, kakor je svoj dan z naj večo vest-
nostjo branil Družino Nazareško, kjer koli je
bilo treba.

Kar pa je rečeno, častitljivi Bratje, to na-
haja v tem svoje poterjenje, da mnogi cerkveni
očetje v edinosti s svetimi obredi učijo, da Jožef,
sin očaka Jakoba, je podoba sv. Jožefa, in da
je službo in čast varha sv. Družine že naprej
razodeval. Brez ozira na to, da oba imata ravno
tisto pomenljivo ime, so še druge, kakor dobro
veste, in sicer očitne podobnosti med obema,
pred vsimi tista, da je Jožef milost našel pred
svojim gospodom in je bil vreden vse njegove
posebne dobrovoljnosti, in ko je bil od njega
postavljen za predstojnika v celi njegovi hiši,
da je bila le-tá zaradi Jožefa prenapolnovana z
vso srečo in blagoslovom.

Druga podobnost je v tem, da je bil od
kralja previden z naj višjo oblastjo, postavljen

na čelo vsi deželi, in ko je vsled nerodovitnosti
nastala dragina in lakota, je on na tako izversten
način skerbel za Egipt in obmejne dežele, da
ga je kralj imenoval odrešenika svetá. Tako
tedaj zares v onem očaku starodavnosti vidimo
podobo našega sv. Jožefa. Kakor je uni v po-
hišje svojega gospoda prinesel srečo in blagoslov
in je prečudno rešil vso deželo, tako je temu
zaupana bramba vsega kerščanstva, in smemo
se zanesti, da on bo branil in varoval Cerkev,
hišo Gospodovo, in kraljestvo Božje na zemlji.

So pa tudi vzroki, zakaj naj se vsi, kjer
koli živé in kakoršnega so stanú, izročé skerbi
in brambi sv. Jožefa. V sv. Jožefu imajo dru-
žinski očetje naj izverstniši izgled očetovske ču-
jočnosti in skerbí: zakonski popolno podobo
ljubezni, edinosti in zakonske zvestobe, mladenčí
in device izgled in ob enem varha svojega de-
vištva. Obožani plemenitniki naj se iz zgleda
sv. Jožefa učijo ohraniti svojo čast; bogati naj
se učijo, za ktere dobrote naj se človek najbolj
in z vsimi močmi prizadeva. Ubogi pa in róko-
delci imajo prav posebno pravico k sv. Jožefu
se zateči in od njega se učiti, kaj da jim je
storiti; zakaj akoprav je bil iz kraljevega rodú
in je naj višjo in naj svetejšo gospó med ženami
imel za soprogo, akoravno je bil rednik in
oskerbnik Sinú Božjega, je vendar živel kakor
ubožen delavec in pridobival si je z delom svojih
rok, česar je potreboval k ohranjenju svojih
domačih. Iz tega previdimo, ako reč prav pre-
vidarimo, da se ubogemu ni sramovati svoje
revščine. Ne le, da njegov stan ni nečasten,
temveč vsako delo, ako je zedinjeno s čednostjo,
more veljati za visoko častito. Sv. Jožef je bil
zadovoljen z malim, kar je bilo njegovega, in
prenašal je s serčnostjo in vdanostjo pritežnosti,
ki so bile združene z okoliščinami njegovega
življenja po zgledu svojega (Božjega) Sina, ki je
hlapčevsko podobo nase vzel, akoravno je bil
Gospod vsih rečí, in je radovoljno terpel silo
in pomanjkanje. Take misli naj oserčujejo in
pomirujejo ubožne delavce; pač jim je dovoljeno
po postavni poti svoje okoliščine si zboljšati;
vendar pamet in pravica enako prepoveduje pre-
vračati red, ki je od božje previdnosti postav-
ljen. Silo pa rabiti in z upori in rogovilstvom
hoteti kaj doseči, to je brezumno početje, kajti
ravno s tem se tista zla, ki jih hočejo odpra-
viti, večí del še le shujšajo. Ubožni naj tedaj
bodo previdni in naj ne poslušajo šuntanja pre-
kucijskih ljudi, temveč naj zaupajo na zgled in
brambo sv. Jožefa in na materno ljubezen Cerkve,
ktera se z vedno večo skerblijvostjo obrača na
njihov stan.

Mi tedaj, častitljivi Bratje, si prav veliko obetamo od Vaše veljave in Vaše škofovske skerblijivosti, in ker zanesljivo pričakujemo, da dobri in pobožni vérniki sami od sebe več in kaj večega storé, kot Mi zahtevamo, torej zapovemo samo, da celi mesec vinotok naj se pri molitvi rožnega venca, za kterega smo poprej dali vredbe, pridene molitev k sv. Jožefu, ktera molitev Vam pride ob enem s to okrožnico, in to naj se godí v prihodnje vsako leto. Vsim, ki imenovano molitev pobožno molijo, podelimo odpustek 7 lét in 7 štiridesetdnevníc za vsaki pot. Prav zveličavno in hvalno je tudi, mesec sušec z vsakdanjim počesčevanjem posvetiti sv. Jožefu, kar je po nekterih krajih že v navadi. Ako to ni lahko mogoče, je pa vendar saj želeti, da se pred praznikom tega svetnika v glavni cerkvi vsacega mesca obhaja tridnevna. Tam pa, kjer 19. sušca god sv. Jožefa ni zapovedani praznik, opominjamo vérnike, da naj ta dan na čast nebeskemu patronu, kar je moč obhajajo z osebnim česčenjem po načinu zapovedanega praznika.

Med tem pa Vam, častiti Bratje, duhovstvu in Vašemu ljudstvu, kakor znamaje božjih milost in v dokaz Svoje blagovoljnosti iz celega serca podelimo apostoljski blagoslov.

Dano v Rimu pri Sv. Petru 15. vel. travna leta 1889, 12. leta Našega Papeštva.

Leon XIII, papež.

Molitev k sv. Jožefu.

K Tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svoji potrebi. Potem ko smo Tvojo presveto Nevesto na pomoč klicali, tudi Tebe s polnim zaupanjem brambe prosimo. Zarad ljubezni, ktera Te je vezala z brezmadežno Devico in Božjo porodnico, in zarad očetovske ljubezni, s katero si Dete Jezusa objemal, Te prav ponižno prosimo, milostno se ozri na dedščino, ktero je Jezus Kristus s svojo Kervjó odkupil, in s svojo močjó nam pridi v naši potrebi na pomoč!

O skerblijivi varh svete Družine, čuj nad izvoljenim potomstvom Jezusa Kristusa; odvracaj od nas, o ljubljeni oče, vsaktero kužljivost zmote in spačenosti. Pomagaj nam z nebés, o naš močni varh, v našem boju s temnimi močmi, in kakor si nekđaj Dete Jezusa iz naj večih nevarnosti otél, tako brani sedaj sveto cerkev Božjo proti zalezovanju sovražnikov, in nas vse sprimi v posebno brambo, da bomo po Tvojem izgledu in s Tvojo pomočjó sveto živeli, blaženo umerli, in dosegli večno zveličanje v nebesih. Amen.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Nevelj, 28. avg. 1889. (Cerkvene naprave in slovesnot.) Naša farna cerkev je skoraj ena naj starejih na Kranjskem. Posvečena je na čast sv. Juriju, zidana v romanskem zlogu; posebno prezbitrij je kaj ponosna stavba.

Veliki oltar je na presno slikal F. Jelovšek leta 1737. V teku časa je slikarija tako obledela, da se že skoraj ni več poznala. Ko je domači slikar gosp. Miha Koželj sliko obnovil, prikazalo se je pravo mojstersko delo. Sredi oltarja je podoba sv. Jurija, farnega patrona, ob straneh pa sta sveta Peter in Pavel, pervaka svete Cerkve. Na oblakih podoba Matere Božje z Detetom Jezusom v družbi angeljev in mogočna priprošnjika ss. Aleš in Frančišek Ksav.

Ko je gosp. Koželj delo dokončal, pričel je iz marmor-cementa nov tabernakelj staviti gosp. Matija Ožbič, podobar iz Kamnika. Delo je povsem izverstno in cerkvi primerno; s tim delom pokazal je gosp. M. Ožbič, da v marsičem s svojim umom še presega svojega pok. očeta.

Oba umetnika sta s tem pokazala, da sta spretna v svojih strokah. Ko je bilo delo dokončano, odločila se je slovesnost na dan 25. avgusta; že prednji dan naznanjal je mogočen strel in lepo priterkovanje četvero glasnih zvonov prihodnjo slovesnost: razne zastave vihrale so iz visokih lin. Da je bila slovesnost še tem bolj povzdignjena, so čast. gosp. župnik povabili prečast. g. dekana kamniškega, ki je blagoslovili novi oltar; navzoči bili so čč. gg. župniki: Eder iz Mekin, Malaverh iz Strajin, Kljun iz Spodnjega Tuhina, o. gvardijan Konstantin Luzer in domači g. župnik A. Zorman.

Pridigo prevzel je o. Konstantin, ki je tako iskreno in jedernato govoril o pričujočnosti in ljubezni Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu, da so bili poslušavci do solz ginjeni. Potem so domači gosp. župnik imeli peto mašo z azistenco, pri kateri so domači pevci kaj izverstno peli. Konečno bila je zahvalna pesem. Priserčna hvala bodi g. župniku za trud in skerb, da se je hiša božja lepo okinčala. Hvala in poštenje našemu rojaku in dobrotniku Leopoldu Tratnik-u, zlatarju v Ljubljani, ki so obilno daroval naši cerkvi. Priserčna zahvala tudi domačim in ptujim, posebno Kamniškim dobrotnikom, ki so obilno darovali za našo cerkev. *)

Peš-potovanje z Juga skoz Slovenijo v Rim. (Dalje.) Proti večeru obiskala najdragocenišo cerkev v Rimu. Cerkev presv. imena Jezusovega „del Gesú.“ V tej velekrasni cerkvi z visoko kupolo počiva truplo sv. Ignacija Lojolana, slavnega duhovnega vojščaka in vojskovodja v boju za Kristusa in njegovo sv. Cerkev ter za sv. vero. V tej cerkvi se hrani nestrohnjena čudežna desna roka apostola vzhodnjih Indijanov, sv. Frančiška Ksaverija, s katero je kerstil na tisuče poganov.

Polagali so čast. oo. misijonarji sv. rožne vence na grob sv. Ignacija; podala sva tudi midva, kar sva imela spominkov, in položili so jih na grob svetnikov, — tudi še mojo romarsko palico. Povedal kaj več bodem o drugi priliki o tej cerkvi. Ta dan

*) Serčna hvala za dopis! Za take reči se ne jemlje nobena plača.

sem tudi obiskal starodavno baziliko ss. bratov in marternikov, pri katerih je samostan reguliranih tretjerednikov sv. Frančiška Seraf in zadobil pismeno pravico do mnogih milosti, darov in dobrot Božjih in sv. Cerkve. Zvečer sv. rožni venec, lavret, litanije v cerkvi Marija „dell' Anima.“ Na praznik sv. nadangelja Mihaela sva zveršila redovito obiskovanje sedmerih rimskih bazilik, s čimur so sklenjeni veliki odpustki, obiskala sva vmes pa še mnogo znamenitih svetišč.

Sv. nadangelj Mihael, knez nebeške vojne, zaštitnik vojskovavne sv. Cerkve na zemlji; pridi z nebeško vojsko na pomoč sv. Cerkvi in vsim njenim udom v sedanjih hudih časih! Sprosi nam ljubezen, ponižnost in pokorščino; zvestobo v službi Božji, spoznanje in spolnovanje presv. volje Božje, zmago sv. Cerkve. „Kedo je, kakor Bog!“

30. sept. pri sv. maši in pri sv. Obhajilu, osobito za vse dobrotnike ubožnejših romarjev. Prosil sem v. č. mensignora vodja v avstrijskem gostišču za posredovanje, da bi bil sprejet pred sv. Očeta. Dobri vodja je taki napravil pismeno prošnjo do hišnika sv. Očeta v Vatikanu; pa neka druga osebstva so tako nasprotovala, da sva še le po prav hudih zaprekah prišla do zaslišanja.

Monsignor Montel me poslednjič potolaži, napiše mi list in reče: Le berzo nesi ga k „Major-domus-u“ v Vatikan. Zahvalivši se vzvišenemu odličnjaku s solzami hvaležnosti idem proti Vatikanu. Tovariš moj čakal me je na tergu sv. Petra. On se je že pri prvem bil oplasil in rekel: kaj bodeš iskal še nadalje, že znajo, da ne more biti. Jaz sem si pa mislil, kedor se nasprotljejev ustraši, ne pride v nebesa. Gospod Jezus je tudi terdo odgovoril Kanaejki, ipak ji je veliko milost podelil, ker se oplasiti dala ni. Žena sirota rinila se je k Gospodu; ljudstvo in učenci so jo odvrčali, gotovo je tudi marsikteri sunljej dobila, marsiktero osorno besedo čula: sitnica, kaj se tako riješ? Ali ona se je le rinila in pririnila do Jezusa, dosegla in zadobila je, kar je želela in iskala. Tako tudi jaz.

Šel sem v papežev dvor, v Vatikan; straži pri vledu pokazal naslov pisma, in prijazno dopuščjen sem bil notri. Vljudno sem bil sprejet pri majordomu, oddal list — prejel milost iti k sv. Očetu, ogledati veliki del v notrinjah Vatikana, prejel dozvolo in sprejem v sv. Očeta državno vpravništvo, „Ufficio dello Statto.“ k državnemu tajniku.

Pervo šel sem k sv. Očetu. Pokleknil pred namestnika Kristusovega, naslednika sv. apostola Petra in poglavarja sv. Cerkve. Podali so poljubiti perstan na roki. Poljubil sem jim pa tudi noge. — Prijazno, prav po domače-očetovsko se razgovarjajo — mnogo izprašajo — jako jim je pri sercu sv. Ill. red Frančiškov in njegov razvoj — kerščansko življenje med Slaveni i. t. d. Vse sem jim predložil, vse odgovoril. Vprašali so me tudi o potovanju v Italiji. O zleh društvih pri nas in o dobrih. — Podali so lepe opominje in poduk. Blagoslovili spominke in rož. vence, ktere je donesel strežaj na plošči. Podelili so apost. blagoslov meni, tovaršu, vsem udom tretjega reda sv. Frančiška v Sloveniji, in vsem Slavencem.

Podelili so v dveh krasnih velikih listih tiskane in pismene pravice odpustkov za smertno uro, za mnogo oseb. Ta pisma sem še le drugi dan prejel v Vatikanu izgotovljena. Ovake pismene milosti se

dobijo še na dveh mestih v Rimu, delita jih dva kardinala po oblastilu sv. Očeta. Ali zadobi se le popolni odpustek; s prej omenjenimi pa tudi apost. papežev blagoslov.

Sv. oče so jako suhi, pa gibčni. Pretresljiva sveta resnost v jedinosti ljubeznijo in prijaznostjo se vidi na obrazu in ponašanju. Bistre, milo-resnobne in presegljive so njihove oči. Glas, tenor, prav prijeten in slovesen. Pri vsem pa tolika priprostost in ponižnost, da se človeku ne dozdeva biti pred naj višjim Pastirjem in Glavarjem, nego pred poslednjim pastirčekom. Smeha ni, vendar se zapazi včasih nasmehljaj na njihovih ustnih. Sprejem bil je v tretji veliki sobi pred njihovim osebnim stanovanjem. Občutkov ta čas opisati mi ni moč. — Med okrožnim osebstvom sv. Očeta bil je tudi odličnjak, ki je govoril dalmatinsko-slavensko. Razgovor s sv. Očetom sem opravil v italijanskem jeziku, ipak je omenjeni odličnjak me naposled slavensko nagovoril; osobita veselost se je kazala na obrazu sv. Očeta med tem slavenskim razgovorom. Omenjeni moral je latinsko sv. Očetu in vpričnim povedati najin razgovor. Počastil, poljubil sem jim roko, in priporočil sem se jim in odšel. Odločen mi je bil spremljevalec iz dvorne notranje straže sv. Očeta, ki me je vodil na ogled premnogih oddelkov Vatikana, po velekrasnih, zanimivih in znamenitih prostorih. Vse ovo pisati bi bilo predolgo.

Solze veselja, hvaležnosti in ginjenja so mi ronile iz oči, ko sem šel iz Vatikana.

Istina je, da se k sv. Očetu Leonu XIII tako lahko ne dojde, kakor se je došlo k pokojnemu, blaženega spomina papežu Piju IX. Ali pri njegovih svetosti Leonu XIII je zaslišanje daljše; brez tehtnih vzrokov in pravega opravila se ne dovoli sprejem.

(Dalje nasl.)

Boskovi Madoni Pomočnici.

Mir v rodbini.

Hud razpor je gospodoval v moji družini. Zdelo se je, da ne bode drugač mogoče napraviti prejšnjega miru, razun s škodljivo delitvijo. Tu sem se o pravem času spomnil milosti, katere je že večkrat skazala Marija Pomočnica. Z zaupanjem sem pričel opravljati majhno devetdnevno pobožnost. Ob jednem pa sem se tudi zaobljubil prejeto milost razglasiti. In glej čudo! Še predno sem dokončal devetdnevnicu, bila je vsaka zapreka naše edinosti odstranjena in ljubi mir se je povernil v mojo družino.

Naznanjam tedaj zahvalo usmiljenji presv. Mariji Pomočnici in spolnujem svojo obljubo objavljujoč prejeto milost.

Miari, 19. svečana 1888.

M. G. F.

Razgled po svetu.

Kitajsko. (Sv. Detinstvo in detomor.) Misijonar Chatagnon (r. Šatanjón) iz Sučuven-a naznanuje o dobrotnosti in razširjanji družbe sv. Detinstva in pripoveduje tudi, kako kitajski pogani djanje sv. Detinstva sovražijo in obrekujejo, zakrivajo in tajé pa

detomorstvo. Posebno hudobno je v tem oziru kitajsko časništvo. Misijonar pravi: „Naredili so nas človekožerce in naše ubožnice so enako berlogom divjih zver razvpite in preklicevane.“ Kitajske žene so misijonarjem sicer manj nasprotne, vendar pa nimajo občutka za djanje misijonarjev. Toda kerščanstvo zlagoma svojo božjo moč razširja. Po nekterih mestih je nastala šega malim otročičem priti majhen rudeč križec na obleko, da bi bili obvarovani nesreče. O lekarnah misijonskih si neverniki prečudne reči izmišljujejo; tako n. pr. pravijo, da misijonarji otrokom duše iz telesa tergajo in jih po telegrafu (ki zdaj derži iz Sučuen-a v Evropo) pošiljajo v Evropo. Take laži kujejo in trosijo mandarini (državni vradniki) in „učenjaki“, ter s tem ljudstvo hujskajo zoper misijonarje. Pri vsem tem zlobni časnikarji malo opravijo, ker katoliške ubožnice in lekarne so prenapolnjene, da ne morejo vsem kaj. Tako tedaj tudi na Kitajskem ljudstvo ima več zdrave pameti, kakor pa tako imenovani učenjaki in liberalni časnikarji.

O detomoru piše misijonar:

Dobil sem novo kitajsko knjigo z naslovom: „Kitajci, pisano od Kitajca.“ — Sovraštvo do sv. Detinstva in namen, če le mogoče, tudi v Evropi ga očerniti, je v njej čisto jasno izrečen. Pisatelj riše kitajske razmere, kakor imajo sploh navado Kitajci, t. j. zamolčuje, kar je senčnega. On slika zelo ganljivo, kakor priserčno usmiljene, češ, so kitajske matere: Detomor je po njegovih besedah, če že ne nekaj neslišanega, vendar pa kaj zelo redkega. Kitajci znajo slabe strani svojih npravstvenih razmér pobeliti z nekako dostojnostjo, tako da se da marsikdo premotiti. Tako je terdil mlad duhovnik, rojen Kitajec, staremu misijonarju, da je naša terditev, da je detomor na Kitajskem še jako pogosten, zelo pretirana. „Moj sin,“ dejal je misijonar, „ako mojim besedam ne verujete, vprašajte svojo mater; ona vam bo mogla natančno povedati.“ Mati njegova je bila goreča katoličanka iz veljavne rodovine, in se je mnogo pečala z reševanjem ubozih, v smert odločenih otrok. Zato mu je mogla iz lastne skušnje povedati reči, o katerih se sinu še sanjalo ni. Ko se je prihodnjič spet sošel z misijonarjem, je osramoten priznal svojo nevednost o domačih razmerah. Njegova mati je bila zelo čislana med visokimi rodovinami v mestu Sufou in je dolgo časa ž njimi občevala. Prepričala se je, da se godí detomor v bogatih in v ubozih družinah, zlasti pa pri majhnih deklicah brez strahu. Na Kitajskem ima oče neomejeno oblast nad svojimi otroci. Ako nosi ubožen rokodelec sebi nadležne otroke premnogokrat na polje in jih pusti psom in divjim zverim v plen, pusti jih bogatin počasi hirati in umirati. Dajo jim počasnega strupa, da še-le čez nekaj časa umró, in tako se varuje čast družine, kateri bi bil detomor vendar-le v nečast, in število otrok, kakor si ga želé, se na ta način vendar ne prekorači.

Nova frančiškanska cerkev na Angleškem. Frančiškani provincije sv. Ljudovika na Francoskem, katere so l. 1880 prognali iz njihovih samostanov, so zidali so na Angleškem nekaj novih samostanov. Sedaj imajo tri, v Klevedon-u, v škofiji Kliftonski; Saltash, v škofiji plymouški; in Askot v škofiji Portsmuški. Cerkev poslednjega, pred dvema letoma vstanovljenega konventa, posvetil je slovesno 4. julija

tekočega leta prečastiti škof Ivan Virtue v pričo mnogih redovnih in družih duhovnov.

V Gmundenu je umerl mož, ki ga je bilo škoda v zemljo djati, namreč grof Huyn, general topništva, iz šole slavnega Radeckega. Bil je eden najspretniših, najhrabriših, pa tudi najbolj katoliških generalov, ki je pri vsaki priliki pokazal svoje versko prepričanje. Bog daj nam prav veliko tacih! Rojen je bil l. 1812 na Dunaju in kot rojak po doveršenih vojaških študijah pribočnik, učenec in prijatelj slavnega Radeckega. Bil je zraven tega učenjak v raznih strokah; kot zvezdoslovec je občeval s slavnim Secchijem v Milanu. Poslednjo spomlad je bil še na katoliškem shodu na Dunaju. Izmed njegovih peterih sinov bode eden duhoven. — Bog daj slavnemu možu večni mir!

Napredek sv. vere na Koreji. Prečastiti gospod Blanc iz družbe vnanjih misijonov v Parizu, apostolski vikar na Koreji, piše iz Seula:

Ob koncu tega trudapolnega leta vam morem govoriti o svojem ljubem misijonu. Hvala za veliko-dušno podporo društvu za razširjanje katoliške vere in za molitev njegovih društvenikov. Osvojuje si naš gospod Jezus Kristus vedno več in več poganskih narodov na Koreji. Zdi se, da si je pridobila naša sv. vera mnogo večjo veljavo, odkar se je sklenila francosko-korejska nagodba. Do sedaj so jo imeli ljudje, bodi si iz nevednosti ali hudobije, za krivo vero. Najsovražnejše govornice in najlažnivejše krivicenja in dolžitve čule so se vsaki dan od konca do kraja Koreje. Temu sedaj ni več tako, ali vsaj v obče ne več. Premnogi velikaši in učenjaki so se oserčili brati verske knjige, in luč resnice jim je odperla oči. Dasiravno se niso upali očitno se spoznati za kristijane, nam vsaj sedaj več ne nasprotujejo.

Poslopja, katera smo pričeli zidati v glavnem mestu, so znana po vsi Koreji in vsakdo méni, da je s tem molče naznanjeno priznanje naših šeg od strani korejske vlade. Posledica temu je bila, da se je pogum katekumenov vterdil, in da so postali pogani bolj tolerantni in umni, gledé svojih zadev naproti kristijanom. Letos smo kerstili nad najmanj sto odraslih.

Amerikanske novice. Triletna hčerka g. Puša v Anoki je dobila v roke s šnopsom napolnjeno steklenko, jo je izpila in umerla čez dve uri. —

Sleparjev je dosti tudi v Ameriki; železnični agent Mk. Donald pri Pacifik-železnici je zapustil primanjkljeja čez 16.000 glđ. in se zgubil.

V Št. Klavdiju vratnica ljudi davi.

Barabe, ki denar kradejo iz miznic, so tudi v Ameriki.

V Huronu je raketa vžgala „Times“-tiskarno, ki je pogorela.

Toča je 7 milj od Watertowna hudo bila, vihar je razdjel žitnice in druga poslopja; škoda dosti velika

Pivarna v Viskonsinu je pogorela, — škode čez milijon dolarjev. —

Pogorišča veliko škodo delajo; samo v oglenicah Pacifik-družbe škode 60.000 dol.

Pisali so časniki, koliko tisučev in tisučev ljudi se je potopilo, ko je bilo Johnstownsko jezero svoje jezove prederlo in je v malo trenutkih voda vso dolino spodej napolnila, mesta in vasí z ljudmi vred

pokončala. Amerikanski časniki zdaj naznanjujejo, da ostale prebivavce obiskuje nova nadloga, namreč azijska kolera, za katero leži na stotine bolnih, zlasti delavcev, ki poplavljenje razkopavajo in odpravljajo.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

Nameni za mesec kimovec (september).

a) Glavni namen:

Cerkve jutrove.

(Spis poterjen in blagoslovljen od sv. Očeta Leona XIII.)

b) Posebni nameni:

8. Rojstvo Marije D., Mali Šmaren. Pospeševanje miru. Premnoge družine. Stanovitnost za take, ki še niso spačeni.

9. S. Peter Klaver. Zamurski misijoni in njih dobrotniki. Odpravljenju sužnjosti. Gospodarji in delavci. V posvetnost zamaknjeni.

10. S. Nikolaj Tolentinski. Mašniki in obhajanci. Mnogi zgubljeni, zmoteni, spačeni, lahkomišljeni, v veri slabi za poplavljanje.

11. S. Karol Spinola. Cerkve v Indiji in na Japonskem. Prijatelji otrok. Več novospreobrnjenih.

12. S. Gvidon. Zatiiranje pohlepnosti po posvetnem veselju. Družbi sv. Frančiška Reg. in sv. Vincencija. Mnogi ubožni. Važne volitve.

13. S. Notburga. Tirolsko. Hčere božje ljubezni. Več katol. vel. posestnikov. Dobri posli.

14. Povzdignjenje sv. Križa. Zadostilo za zatiiranje „najmanjših Kristusovih bratov.“ Usmiljene sestre sv. Križa. (Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesreče. — Poravnava nekega razpora. — Neka družba, da bi vse obravala na Božjo čast. — Za telesno zdravje nekdo priporočen N. lj. Gospé, sv. Jožefu, sv. Antonu in sv. Roku. — Mladeneč, ki gre po svetu, da bi ga Bog na priprošnje N. lj. Gospé in njegovega varha obvaroval smertnega greha in vsega hudega na duši in na telesu. — Mladeneč se priporoča v molitev k bl. D. Mariji in sv. Alojziju, da bi neko skušnjo dobro prestal in tako pristopil v zaželjeni stan. Ako bude uslišan, hoče v „Zg. Danici“ zahvalo naznaniti. — Hudoben človek za poplavljanje. — Bolna za zdravje.

Listek za raznoterosti.

Iz Ljubljane. V Rim k velikemu kapitelju se je 4. t. m. podal preč. gospod provincijal P. Placid

Fabijani. Vzel je seboj č. P. Hugolina Satner-ja, ter se podasta skoz Milan, Torin, Genovo itd. proti Rimu. Volili bodo novega vélikega prednika celega reda, ker dosedanji, prečast. P. Bernardin Portu-Romantinski, je zarad starosti odstopil. Bog daj srečno pot in enako povernitev!

Zlato mašo je preteklo nedeljo obhajal čast. g. Ant. Čibašek, župnik v pokoji, pri sv. Jakobu v Ljubljani. Pričujoča sta bila gg. sošolca častni kanonik in dekan Martin Skubic in benef. Fr. Arhar. Pridigal je domači župnik prečast. gosp. J. Rozman.

Vedno goré kazališča. V Milanu je kazališče Monthabor do čistega pogorelo. — Tudi v Liverpoolu je o začetku igre 29. avg. ogenj vstal na odru.

Pri sv. Jakobu v Terstu, ob strani vel. oltarja, so od 1. do 15. t. m. razstavljeni cerkveni izdelki, ktere je družba za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa izdelala to leto.

Iz Amerike, 21. avg. Kar se mene osebno tiče, Vam ne vem dosti pisati. Veči del počitnic sem preživel pri čč. gg. Ogulinu in Toriju, kterih prvi zida ravno sedaj prelepo cerkev, drugi pa hoče svojo za polovico povečati, ker je fara tako zelo narasla, da ni več prostora za vse v stari... Izmed 5 Slovencev v tem semenišču bodem z gosp. B. zdaj v III. letu; B—n in J. v I. l.; Št. v modroslovji. Še naj omenim, da je letina tu prav dobra. K. (Odg.: Storilo se bo po moči in okoliščinah v omenjeni zadevi. Serčen pozdrav! Vr.)

Duhovske spremembe.

V terzaški škofiji. Č. g. Fr. Planinšek, kurat v Marezigah, pojde za župnika v Auber; na njegovo mesto pride č. g. Alek. Gašperšič, kaplan v Rojanu; v Rojan pride novomašnik č. g. Ignacij Počivalnik. Kot prefekt v škofijskem zavodu in vikar pri sv. Justu je imenovan č. g. Josip Bottegaro. Čč. gg. novomašniki so nastavljeni: Ivan Marchio v Koper, Jos. Vascotto v Umag, Vinc. Klofanda v Moščenice na mesto Ant. Stembergerja, ki je premeščen v Lovran. Jož. Vanik pride v Žminj, in Ant. Ulcigraik v sv. Antonu v Terstu. — Razpisane so do 15. sept. naslednje duhovnije: Gola gorica, Ospo, Šumber, Vermo, Vranja.

Dobrotni darovi.

Za dijaško mizo: Pn. gosp. prelat in protonotar dr. A. Čebašek 5 gld. — Neimen. gosp. učitelj 50 kr. — Č. g. kapl. Fr. Pokoren 1 gld. — Dober prijatelj 3 gld. — G. R. S. 2 gld. s pristavkom: „Ako bo le mogoče, vsak mesec 1 gld.; tedaj še 199 darovalcev vsak mesec, pa bode na terdnem.“ (Prav lepa hvala za lepo misel: Vivant sequentes! Vr.) — Brezovčan 5 gld. — „Moj Jezus, usmiljenje“ 1 gld. — Č. g. vikar Karol Čigon 3 gld. z opombo: „Več učencev je pripomoglo k zbirki mark; obrnem tedaj od tega tudi njim mali ta znesek, naj jim bo v pomoč. Komur je priložnost dana in čas ostaja, potrudi naj se še. Dobri Bog vse poverne. — če ne danes, pa jutri.“ (Odgov.: Prav serčna hvala! Delo se nadaljuje in upamo, da Vam zopet pošlemo lepo zbirko. Vr.)

Za sv. Detinstvo: „Moj Jezus, usmiljenje!“ 3 gld.

(Drugi dar. prih.)